உ

சிவமயம்.

திருவொற்றியூர்

தியாகேசர்பதிகம்.

வடிவுடையம்மன்

உயிர்வருக்கமாலை

இவ்விரண்டும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியா

ரவர்களால் இயற்றப்பட்டு,

தமது
சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

திருவொற்றியூர்,

தியாகேசர் பதிகம்.

மண்ணாதிபூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறைநான்கின் அ
டிமுடியும்நீ, மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டலமி
ரண்டேழும்நீ, பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க்குயிரும்நீ பிரிவு
நீ ஒருவன்நீயே, பேதாதிபேதம்நீ பாதாதிகேசம்நீ பெற்றதாய்தந்
தைநீயே, பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ ஒளியும்நீ போ
திக்கவந்தகுருநீ, புகழொணாகிரகங்கள் ஒன்பதும்நீ யிந்த புவனங்
கள்பெற்றவனும்நீ, எண்ணரியஜீவகோடிகளீன்றவப்பனே என்
குறைகளார்க்குரைப்பேன், ஈசனே வடிவம்மை நேசனே யெனை
யீன்ற வொற்றியூர் தியாகேசனே. 1

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவகாமியாட,
மாலாட நாலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிர்மனாட, கோ
னாடவானுலகு கூட்டமெல்லாமாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டல
மிரண்டாட தண்டைபுலியுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட, ஞா
னசம்பந்தரொடு யிந்திரர் பதினெட்டுமுனி யஷ்டபாலகருமாட,
நரைதும்பையறுகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப்பெண்களாட,
வினையோட உனைபாட யெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடுஆடிவ
ருவாய், ஈசனே வடிவம்மை நேசனேயெனையீன்ற வொற்றியூர் தி
யாகேசனே. 2

கடலென்றபுவிமீதில் அலையென்றவுருக்கொண்டு கனவென்ற
வாழ்வைநம்பி, காற்றென்றமூவாசை மாறுதச்சுழலிலே கட்டுண்
டுநித்தநித்தம், உடலென்றகும்பிக்கு உணவென்றயிரைதேடி ஓயா
மலிரவுபகலும், மூண்டுண்டுறங்குவதைக் கண்டதேயல்லாது ஒருப
யனடைந்திலேனைத், தடமென்றமிடிகளையில் பந்தபாசங்களெ
னும் தாபரம்பின்னலிட்டுத், தாயென்றுசேயென்று நீயென்றுநா
னென்று தமியேனையிவ்வண்ணமாய், இடையென்றுகடைநின்று
யேனென்றுகேளா திருப்பதுன்னழகாகுமோ, ஈசனேவடிவம்
மை நேசனேயெனையீன்ற வொற்றியூர் தியாகேசனே. 3

பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்லமாரணந் தம்பனம்வசியமல்ல,
பாதாளவஞ்சனப் பரகாயபிரவேச மதுவல்லஜாலமல்ல, அம்புகு
ண்டுகள்விலக பொழியுமந்திரமல்ல ஆகாயகுளிகையல்ல, அன்
பொடுசெய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அரியமோகனமுமல்ல, கும்

பமுனிமச்சமுனி சட்டமுனிபிரம்மரிஷி கொங்கணர்புலிப்பாணி யுங், கோரக்கர்வள்ளுவர் போகமுனியிவரெலாங் கூறிடும்வைத்ய மல்ல, எம்மனதுன்னடிவிட்டு நிங்காதுநியிலேனிற்க யேதுளவுபுகல வருவா, யீசனேவடிவம்மை நேசனேயெனையின்ற வொற்றியூர்தி யாகேசனே. 4

நொந்துவந்தேனென்று ஆபிரஞ்சொல்லியுஞ் செவியென்ன மந்தமுண்டோ, நட்பநெறியறியாத பிள்ளையைப்பெற்றபின் நோக்காததந்தையுண்டோ, சந்ததமுந்தஞ்சமென் றடியைப்பிடித்தபின் றளராதநெஞ்சமுண்டோ, தந்திமுகனறுமுக னிருபிள்ளையில் லையோ தந்தைநீமலடுதானோ, விந்தையுஞ்ஜாலமு முன்னிடமிருக்குதே வினையொன்றுமறிகிலேனே, வேதமுஞ்சாஸ்திரமு முன்னை பேபுகழுதே வேடிக்கையிதுவல்லவோ, யிந்தவுலகிரேமு மேனளித்தாய்சொல்லு மினியுன்னைவிடுவதில்லை, ஈசனேவடிவம்மை நேசனேயெனையின்ற வொற்றியூர்தியாகேசனே. 5

வழிகண்டுவுன்னடியைத் துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில் லாதபோதும், வாலாயமாய்க்கோயில் சுற்றாதபோதிலும் வஞ்சமேசெய்தபோதும், மொழியெகனைமொகனையில் லாமலேபாடினும் முழுகாமியேயாகினும், பழியெனக்கல்லவே தாய்தந்தைக்கல்லவோ பார்த்தவர்கள்சொல்லார்களோ, பாரறியமனைவிக்கு பாதியுடலீந்தநீ பாலனைக்காக்கொணாதோ, யெழில்பெரியவண்டங்க ளடுக்காயமைத்தநீ யென்குறைகள்தீர்த்தல்பெரிதோ, யீசனேவடிவம்மை நேசனேயெனையின்ற வொற்றியூர்தியாகேசனே.

அன்னைதந்தைகளென்னை யின்றதற்கழுவனோ யறிவிலாதற்கழுவனோ, யல்லாமல்நான்முகன் தன்னையேநோவனோ வாசைமூன்றுக்கழுவனோ, மூன்பிறப்பென்னவினை செய்தனென்றழுவனோ மூடருறவுக்கழுவனோ, முன்னிலென்வினைவந்து மூளுமென்றழுவனோ முத்திவருமென்றுணர்வனோ, தன்னைநொந்தழுவனோ உன்னைநொந்தழுவனோ தரித்திரதிசைக்கழுவனோ, இன்னமினிமேற்பிறவி வருமோவென்றழுவனோ யெல்லாமுனக்கவருவா, யீசனேவடிவம்மை நேசனேயெனையின்ற வொற்றியூர்தியாகேசனே. 7

காயாமுன்மரமிது பூபிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள்பழிகொண்டனோ, கடனென்றுபொருள்பறித் தேவயிறெரித்தனோ கிளைவழியில்முள்ளிட்டனோ, தாயாருடன்பிறவிக் கென்னவினைசெய்த

னே தந்தபொருளில்லையென்றனே, நானென்றுகெர்வித்து கொலை களவுசெய்தனே தபசிகளையேசினேனே, வாயாறப்பொய்சொல் லி விண்பொருள்பறித்தனே வானவரைப்பழித்திட்டனே, வடவு போலேபிறரைச் சேர்க்காதடித்தனே வந்தபின்னென்செய்தனே, யியாதலோபியென் றேபெயரெடுத்தனே யெல்லாம்பொறுத்தா ளுவா, யீசனேவடிவம்மை நேசனேயெனையீன்ற வொற்றியூர்தியா கேசனே. 8

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தன்பிறவியுறவு கோடி, தனமலைகுவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணி யையாண்டுமென்ன, சேயர்களிருந்தென்ன குருவாய்த்திரிந்தெ ன்ன சிஷர்களிருந்துமென்ன, சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும்விர தங்கள் செய்தென்னாதிகளெல்லாம், ஒயாதுமூழ்கினும் என்னப லனமதேனோ ஒன்றைகண்டுத்தடுக்க, உதவுமோயிதுவெலாம் சந்தைபுறவென்றுதா னுன்னிருபதம்பிடித்தேன், யார்மீதுஉன் மனமிருந்தாலுமுன்கடைக் கண்பார்வையதுபோதுமே, ஈசனே வடிவம்மை நேசனேயெனையீன்ற வொற்றியூர்தியாகேசனே. 9

இன்னமுஞ்சொல்லவோ யுன்மனங்கல்லோ யிரும்போபெரு ம்பாறையோ, யிருசெவியுமந்தமோ கேளாதுஅந்தமோ யிதுவுன க்கழகுதானே, யென்னன்னைமோகமோ யிதுவென்னசாபமோ யிதுவுமுன்செய்கைதானே, யிருபிள்ளைதாபமோ யார்மீதுகோப மோ வாறுறும்நான்விடுவனே, உன்னைவிட்டெங்குசென் றாலும் விழலாவனு னுனையடுத்துங்கெடுவனே, ஒகோவிதின்குற்ற மென் குற்றமொன்றுமில்லை யுற்றுபார்பெற்றவையா, என்குற்றமாயினும் வுன்குற்றமாயினு மினியருளளிக்கநினைவாய், 'ஈசனேவடிவம்மை நேசனேயெனையீன்ற வொற்றியூர்தியாகேசனே. 10

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ்வாய்குரு சந்திரன்சூரிய னிவரை, சற்றெனக்குள்ளாக்கி ராசிபனிரெண்டையுஞ் சமமாய்நி றுத்திபுடனே, பனியொத்தநட்சத் திரங்களிருபத்தேழும் பக்குவ ப்படுத்தியின்னால், பகர்கின்றகரணங்கள் பதினொன்றையும்வெட் டிப் பலனையுமதட்டியென்முன், கலிபோலவேபேசி கெடுநினைநி னைக்கின்ற கசடர்களையுங்கசக்கி, கர்த்தனின்தொண்டராம் தொ ண்டர்க்குத்தொண்டரின் தொண்டர்கள்தொழும்பனுக்கி, இனிய வளமருவுசிறு மணவைமுனிசாமியெனை யாள்வதினியுன்கடன்கா ண், யீசனேவடிவம்மை நேசனேயெனையீன்ற வொற்றியூர்தியா கேசனே. 11

தியாகேசர் பதிகம் முற்றிற்று.

உ

திருவொற்றியூர்

வடிவுடையம்மன்

உயிர்வருக்கமாலை.

அஞ்செழுத்தானவீ ஓரெழுத்துருவமாய் அரனேடிருந்தவ ளும்வீ, ஆறுசாஸ்திரம் நாலுவேதக்கலைக்கியானம் அன்பத்தோர ட்சரமும்வீ, கஞ்சமலர்மாதுவீ வெஞ்சமரில்வாணனைக் கண்டதுன் டம்செய்தவளும்வீ, காரணிக்கலையேறு விரமாங்காளிவீ கைலாசவ டபாலிவீ, பஞ்சகோணத்திருந் தரம்வளர்ப்பவளும்வீ பாவங்கள் திர்ப்பவளும்வீ, பாவாணர்பிணிதீர உதவிசெய்மகம்மாயி பகவதி கௌமாரிவீ, வஞ்சகத்திருடர்களை துஞ்சிடவறுத்ததிரு மாலின் சகோதரியும்வீ, வடிவுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடி வாம்பிகைக்கௌரியே. (1)

ஆதியாய்அந்தமாய் சோதியாய்வெளியுமாய் ஆறுறுதுத்துவ முமாய், அகிலமாய் அண்டமாய் சப்தசாகரமுமாய் அணுவாகிம கமேருவாய், நீதியாய்நெறியுமாய் நிலையுமாய்கலையுமாய் நினைவு மாய் கனவுமாகி, நேசமாய்ப்பாசமாய் வுணர்வற்றவடிமைக்கு நெஞ்சுக்குளொருதெய்வமாய், வேதியாதேயிருந் தடிமைபிணிதீ ரெனப்பெற்றவளுநீயாருமே, பிஞ்சுமதிமஞ்சனி சடைச்சியேசிவ னேடு பேசிநடமாடுகின்ற, வாதியேமுக்கண்ணி யபிராமிசிவகா மி வல்லிதிரிசூலிநீலி, வடிவுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கௌரியே. (2)

இரவலர்க்கியாத வறிவிலாமூடரை யிதங்காதகல்நெஞ்சரை, யெவ்வுயிருந்தன்னைபோல் நினையாதகசடரை ஈனங்கள்செய்பவ ர்களை, பரகதியைநினையாத துர்சனர்கள் முன்சென்று பாடாமலு ன்புகழையே, பத்தியாய்நித்தமும் துதிக்கவேயருள்தரும் பரமக லியாணிவீயே, கரமுருகசுந்தரி ராவணன்முடிகொய்த கண்ணன் சகோதரியுவீ, கங்காளிமகிடசங் காரிவீஓங்காரி காரணிபரிபூரணி, வரமருள்புரந்தரி நிரந்தரிவல்லியாய் வடிவாகநின்றவுமையே, வடி வுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கௌரியே.

ஈவதுவிலக்காமல் நோய்பிணிகள்வாராம லெனைமறலியணு காமலே, யிருகமலபாதாரவிந்தமேதந்தென்னை யெப்போதும்மீயா ளுவாய், தாயின்றபிள்ளையா னாறுபிழைசெய்யினும் தாயலாதா ர்பொறுப்பார், தஞ்சமென்றஞ்சமென்றுலெனக்காரொருவர் தார ணியில்வேறுமுண்டோ, ஒயாதபொருள்தேடி வைக்கிலோர்பிள் ளைநானடுகலைமுத்தமகளோ, டுறவாடிவாழலாம் தப்பினல்மு வரும் உடனேகெடுக்கநினைவார், வாயாரவெண்ணையை யுண்ட மால்தங்கையே வந்தடிமைகார்மங்கையே, வடிவுடையசுந்தரிவொ ற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கௌரியே. (4)

உற்றவர்கள்பெற்றவர்கள் உறவென்னசுற்றமும் வொருகோ டிபேரிருந்தும், ஒருகோடிதனமல்ல யெழுகோடிபொன்னிருந் து தவுமோமறலிவருநாள், எத்தேசகாலமும்நின்பாததெரிசனையிடை விடாதேநினைந்தால், எமனுேபிணிகளோ கிரகதோஷங்களோ எ ண்டிசைபறந்தோடுமே, பித்தனொடு அண்டங்கள் கிடுகிடெனநட னமொடு பேச்சியாய்நின்றவடிவே, பேதாதிபேதமாய் பல்லுயிர் படைத்திட்ட பிரம்மனுக்கதிகாரியே, வற்றாதசெல்வமுங் கல்வியு ஞ்ஞானமும் வந்திடயெனக்கருளுவாய், வடிவுடையசுந்தரி வொ ற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கௌரியே. (5)

ஊனுடம்புக்குளே வாசலொன்பதுவிட்டு உபாயதந்திரமாக வே, உள்ளிந்தபூதமும் ஆறுஆதாரமும்ஓங்காரஸ்ரீபீடமும், பா னுவும்திங்களும் சுழிவட்டமுனைகளும் பங்கயத்தயனுமாலும், பர மனும்சத்தியும் வெளியொளியுமாகப் படைத்தவளுநீயாகுமே, தேனூறுகனிவாய் திறந்தஞ்செழுத்தைத் தெளிவாகநீயெனக்கு சித்தம்வைத்தென்பேரில் பேரின்பவாழ்க்கையை தெறிந்திடயெ னக்கருளுவாய், வானுலவுதிங்களணி செஞ்சடிலனேடுநட மாடி வரும்ரூபமயிலே, வடிவுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடி வாம்பிகைக்கௌரியே. (6)

எட்டுகிரிமீதினில் பேழுலகம்வைத்துமகம் மேருவைநிறுத்தி யதன்மேல், யிபலானபூமிக்கு ளட்டசாகரமுமா மிலக்கத்தபல்லு யிர்களும், தட்டுவரையைவைத்ததும் ஜாதிவிதமானதும் சமயமாறுன விதமும், தாரணியளந்தமால் நான்முகனறுமுகன் தந்திமுகனு னவிதமும், மட்டிலவுலட்சுமி பார்வதிசரஸ்வதி மாகாளியானவித மும், வாழ்த்தவேமுடியாது நின்மகிமையானதே வளர்சக்தி சிவ

மிரண்டே, வட்டத்திலறுகோணமூர்த்தியே யிமயகிரிமடந்தையெனையாளவந்த, வடிவுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கௌரியே. (7)

ஏற்பதுஇகட்சியாம் யில்லறம்னல்லதாம் யீவதேபெருமையெனவே, யிரவலற்கன்னமுஞ் சொர்னங்கொடுக்கவே ஈஸ்வரியருள்புரிகுவாய், காற்பதேவிரதமாம்உன்பாதெரிசனைகண்டுதொழுஅறியாதவன், கல்நெஞ்சன்மூஷிகன் சிவபூசையறியாத கஷ்டதுஷ்டக்கபடனுன், நாற்பத்துமுக்கோண சத்தியைபூசிக்க நாவிலுல்துதியாதவன், நானுனக்கடிமையாய் நீயென்னையாட்கொண்ட நளினத்தையென்சொல்குவேன், சார்பாகஎனைமறலி யணுகாமல்ரக்ஷித்துன் மலரடிபதஞ்சேரவே, வடிவுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கௌரியே. (8)

ஐயாறுமூவேழு அக்ஷரத்துள்ளாகி ஆதியாய்சுழிமுனையுமாய், அனவரதகண்டமாய் பிண்டமாய்என்னுன்கு அறம்வளர்த்திடுதாயுமாய், கையைந்துநாலுவாய் மும்மதமிரண்டுசெவி கரிமுகவனொருகொம்பனை, காங்கயன்பன்னிருகை வேலனைப்பெற்றிடும் கன்னிபகவதிகுமரிநீ, பையரவணிந்தவன் சடையிலும்கையிலும் பாகத்தமர்ந்தவளுநீ, பதினாலுலோகமும் நிறைந்தபரிபூரணிபாதபங்கயமருளுவாய், வையகந்தன்னிலே வருமிடியைதீர்த்தும வாழ்வளித்திடுமன்னைநீ, வடிவுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கௌரியே. (9)

ஒன்றாகிரெண்டாகி ஒன்றிரண்டொன்றாகி வுண்மைகுருஞானவொளிவாய், வுணர்வாலையறிவாகி முத்திக்கவித்தாகி உன்னுக்குள்நீயுமாகி, நன்றாகிநீயெனக் கன்னையாய்குருவுமாய் நானுனக்கடிமையானேன், நரகத்தில்வீழாமல் வுன்கருணைமூழ்கியே நமனைவெல்லக்கருணைசெய், கன்றினைதேடிவரும் வேனிகண்டேயதன் கற்றுயிரங்குவதுபோல், காசினியில்உன்னையல் லாலெனக்காரொருவர் கண்டிலேன்கண்டதுணையே, கால்தூக்கிநடனமிடும் தியாகரிடபாகத்தில் தங்கினமால்தங்கையே, வடிவுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கௌரியே. (10)

ஓதவறியேனுனைப் பாடவறியேன்ஒருவர் உத்தரம்பேசவறியேன், உலகக்கின்றமுந்நூல்கள் நூற்பயன்அறிகிலேன் ஓம்நமசிவாயமறியேன், நீதமறியேன்சிவ பூசையறியேன்குருவின் மினை

டிவணங்கவறியேன், நெஞ்சினில்நியானிக்க மந்திரமறியேன்பல நேமநிஷ்டைகளுமறியேன், வேதமறியேன்ஆறு சாஸ்திரமறியே னுனை வேண்டஅறியாதவனைநீ, மெய்யாகவேதடுத் தடுமைகொ ண்டாயுனதுவிருகமலபாதமருள்வாய், மாதமேபத்தும் சுமந்து பெற்றுயென்னை வளர்ப்பதுஉனக்கருமையோ, வடிவுடையசுந் தரிவொற்றியூர்மேவிவளர்.வடிவாம்பிகைக்கெளரியே. (11)

ஔவியம்பேசுதல் ஆக்கத்திற்கழகென அறியாதநெஞ்சர்மு ன்போய், அருமையும்பெருமையும் சொன்னதாலென்கவலை ஆ றுவது:எளிதாகுமோ, யெவ்வுயிரையும்படைத் தரம்வளர்ப்பவ ளுக்கு யெளியனொருவின்னப்பமே, யேழையினிபாரின்மேல் பி றவாமல்ஒருமந்த்ரம் யீஸ்வரியருள்புரிகுவாய், நவ்வுமவ்வுஞ்சவ் வு வவ்வுமவ்வுந்தினம் நாவிலேநிற்கவருள்வாய், நாலைந்துகிரகமும் ஒத்திருக்கும்படி நடத்தியேயென்னையாளுவாய், வவ்விலேசுழிவட் ட முனையிலேஆதார வஸ்துவாய்நின்றபொருள்நீ, வடிவுடையசுந் தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கெளரியே. (12)

அஃகனெடுநடனமிடு பொற்பதத்திடுசதங் கைக்குவிரல்கா லாழியும், அன்னநடையொத்தயிரு:பாதபாடகமுடன் அணிபெ ருந்தண்டைகொலுசும், திக்குவொளிவீசுசெங் கைக்கடகமோதி ரஞ் செம்பொன்ரவிக்கையழகும், செங்கதிர்களைந்தும் சரப்பளிப் தக்கமும் சேறுமங்கலனொணுடன், பக்கமதிலிருகுழை தொடுத்த மூக்குத்தியும் பவளவாய்முகத்தினழகும், பங்கயமுகத்திடைச் செந்தூரபிறைநுதற் பார்வையுங்கூந்தல்முடிமேல், வைக்குமிரு திருவெண்ணீ ரணியெழுந்தருளீசன் மனதுக்குள்நீயிருப்பாய், வடிவுடையசுந்தரி வொற்றியூர்மேவிவளர் வடிவாம்பிகைக்கெள ரியே.

வடிவுடையம்மன் உயிர்வருக்கமாலை

முற்றிற்று.